

„Prepáč, že vyrušujem tak neskoro,“
ospravedlňoval sa František Ach. „Ale mám
jednu záhadnú zásielku. Myslím, že je pre teba.“
Podal Nemovi hnedý balíček popísaný veľkými
čiernymi písmenami.

„Pre mňa?“ začudoval sa Nemo. V živote nijaký
balíček nedostal.

„Asi áno.“ Poštár potriasol hlavou, prehodil si
dlhé dredy na chrbát, z nohavíc vytiahol látkovú
vreckovku a utrel si spotené čelo. „Celý deň to
vláčim so sebou a hútam, pre koho to asi tak
môže byť.“ František Ach sa hrdo usmial.

„Potom som však na to prišiel!“
Natiahol dlhý krk a spolu s Nemom čítal
adresu. A tá bola naozaj viac než záhadná.

**NIKTO
V PEKNEJ PRDELI
NA KONCI SVETA**

„To bude celkom iste pre teba.“

